

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/79/2019
Identifikačné číslo spisu: 3512210561
Dátum vydania rozhodnutia: 11.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3512210561.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 7C/333/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/42/2015-152 z 31. marca 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 7C/333/2012-125 z 19. novembra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na novelu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), účinnú od 1. októbra 2012, ktorou došlo k vypusteniu oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch (vecné oslobodenie konania vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom). Vzhľadom na uvedenú zmenu súd prvej inštancie vyrubil žalobkyni súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s druhou vetou § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, s poukazom na to, že splatnosť poplatku nastala (podaním odvolania) už po účinnosti predmetnej novely zákona o súdnych poplatkoch.

2 Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 19Co/42/2015-152 z 31. marca 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Ako nedôvodnú posúdil námietku žalobkyne, že uznesenie súdu prvej inštancie neobsahovalo odôvodnenie, ako aj námietku, že napadnutým rozhodnutím došlo k svojvoľnému

rozširovaníu okruhu úkonov podliehajúcich súdному poplatku a neprípustnému použítíu analógie legis, keďže v predmetnom konaní podlieha spoplatneníu len podanie žaloby. Poukázal na ustanoveníe § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, ktoré podanie odvolania vo vecí samej priamo spája so vznikom poplatkovej povinnosti na strane toho, kto odvolanie podal, a to (vychádzajúc z ust. § 6 ods. 2) podľa rovnakej sadzby, ako by tomu bolo v konaní na súde prvej inštancie. Pritom platí, že poplatok za podané odvolanie sa stanovuje podľa Sadzobníka súdnych poplatkov platného a účinného v čase podania odvolania. Ak by sa akceptovala právna úvaha žalobkyne o striktnej definícii spoplatneného úkonu v Sadzobníku súdnych poplatkov založená na tom, že položka č. 7a neobsahuje zmienku (poznámku) o okolnostiach vyrubenia poplatku v prípade podania odvolania, znamenalo by to nemožnosť vyrubiť súdny poplatok za využitíe práva podať odvolanie proti meritórnemu rozhodnutíu v celej rade osobitných konaní, ktoré nespádajú pod položku č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. V poznámke k uvedenej položke zákonodarca len zopakoval skutočnosť, že v odvolacom konaní sa poplatky vyberajú podľa rovnakej sadzby ako v konaní pred súdom prvej inštancie. Avšak právny základ pre vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania ako všeobecného pravidla vytvára samotný zákon o súdnych poplatkoch, ktorý následne prostredníctvom svojej prílohy špecifikuje položky spoplatňujúce jednotlivé úkony, vrátane prípadných odchýlok. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z., a preto sa naň vzťahuje oslobodenie od súdnych poplatkov, ide podľa názoru odvolacieho súdu o námietku nedôvodnú. Z prechodného ustanovenia § 18ca zákona súdnych poplatkoch vyplýva, že za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V prejednáwanej vecí však odvolacie konanie, ktoré žalobkyňa iniciovala využitím práva podať odvolanie, začalo 8. septembra 2014. V tom čase už bol účinný zákon č. 286/2012 Z.z., preto sa žalobkyňa nemôže odvolávať na vecné zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorému konanie podliehalo výlučne v prvej inštancii.

3 Proti uvedenému uznesení odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiacie sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4 Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 29. júla 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolačí súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutíu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolačí súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7 V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej vecí, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolačím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolačí súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

8 Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

9 V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

10 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.